

τοῦ τόπου καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτείσμοῦ, συζῶσι δὲ ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀρμονίᾳ, ως ὁ πατριωτισμὸς καὶ ὁ πολιτισμὸς ὑπαγορεύουσι.

Παρὰ τὴν καλὴν ταύτην ἐπιθυμίαν Μουῆ ἀπό τινος χρόνου μεταξὺ τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν ὄρθιοδόξων τὸ θρήσκευμα Βουλγάρων διεγερθεῖσα διαφωνία ἔνεκα τοῦ βαθμοῦ τῆς πνευματικῆς ὑπακοῆς τῶν τελευταίων, ἥτοι τῶν ὄριων τῆς ὑπαγωγῆς τῶν Ἐκκλησιῶν, Ιερέων, Ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν τῶν Βουλγάρων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ ἐπελθοῦσαι συζητήσεις ἐγένοντο παραίτια τῆς λύπης Ημῶν. Διὸ κάτωθι ἐκτίθεται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῶν γενομένων πρὸς αἵσιαν λύσιν τῆς διαφορᾶς ταῦτης.

Αρθ. 1ον. Συνιστᾶται ὑπὸ τὸ ὄνομα **ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΣΑΡΧΙΑ** ἴδιαίτερον ἐκκλησιαστικὸν τμῆμα περὶ αμβάνον τὰς κάτωθι ἀπαριθμουμένας Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς, ἡ δὲ διοίκησις τῶν θρησκευτικῶν καὶ πνευματικῶν ὑποθέσεων τοῦ τμήματος τούτου ἀνατίθεται ἐξ δλοκλήρου εἰὴν Ἐξαρχίαν.